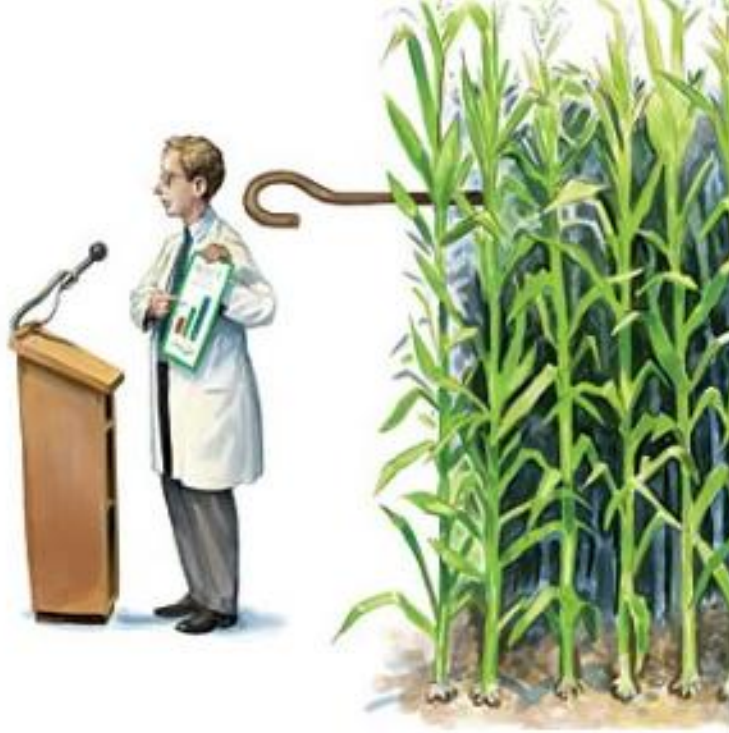

Rockefeller ve Şirket Tarımcılığı: Yeşil Devrim Kapılarını Açıyor

İçeriği Yazan: [F. William ENGDAHL](#) [1] Zaman: Pzt, 28/06/2010 - 12:30

Yazar Adı: F. William ENGDAHL

Rockefeller'ın Meksika'da başlattığı Yeşil Devrim 1950 ile 1960 arasında tüm Latin Amerika'ya yayılmıştı. Bundan kısa bir süre sonra Rockefeller'ın Asya'daki şebekelerinin desteğiyle Yeşil Devrim hareketi Hindistan ve başka yerlere de girdi. Devrim, gelişmekte olan ülkelerde gıda kontrolünü ele geçirmek için gizli yapılmalı ve bu hareket serbest piyasa yanlısı, komünizm karşıtı faaliyetler olarak gösterilmeliydi.

2.Dünya Savaşı sonunda Almanya'daki I.G. Farben'ın tesislerinin bombalanması ve bir moloz yığını haline dönmesiyle birlikte ABD kimya şirketleri dünyada en büyük konuma geldiler. Bu en önde gelen şirketlerden DuPont, Dow Chemical, Monsanto, Hercules Powder, ABD vatandaşlarının vergisiyle ürettikleri nitrojen ürünlerinde bir fazlalık yaşadılar. Bu nitrojen fazlası bomba ve patlayıcı yapımı için kullanılacaktı.

Nitrojen, bomba yapımı için en gerekli maddeydi. TNT ve diğer pek çok patlayıcının temel taşıydı. Nitrojen aynı zamanda gübre yapımında da kullanılıyordu. Bu sebeple kimya endüstrisi hem iç pazar hem de ihraç etmek için gübre şeklinde nitrojen, amonyum nitrat, amonyum piyasası oluşturmaya karar verdiler.

Azotlu gübre endüstrisi Rockefeller'ın Standart Oil sayesinde kurduğu, DuPont, Dow Chemicals ve Hercules Powder gibi şirketlerin de dâhil olduğu güçlü lobinin bir parçasıydı.

Tarım kimyasallarının savaştan sonra küresel olarak pazarlanması, Cargill, Continental Grain, Bunge ve ADM gibi şirketlerin oluşturduğu tahıl karteli ve Amerikan petrokimya endüstrisi için yeni pazarlar arama sorununu da ortadan kaldırmıştı. O günlerin en büyükleri ABD şirketleriydi ve bu noktada olmalarının nedeni de 1960-70 arası yeşil devrim sayesinde melez tohumların yaygınlaşmasıydı. Tarım küreselleşirken, Rockefeller da bu ilerlemeyi şekillendirmekteydi.

Tarım kimyasallarında ve melez tohumlarda oluşturulan tekel sayesinde ABD'li tarım devleri artık dünya tarımına ve piyasalara da egemen olmaya başlamışlardı. Bununla birlikte Kissinger **"Yiyeceği kontrol ederseniz insanları da edersiniz"** demişti. AET, Çin ve Sovyetler Birliği, kötü hasat dönemlerinde politik istikrar sağlayabilmek için bu tekele bağımlılık duymaya başlayacaklardı.

Gerçekten de ABD hükümeti, 1960'larda gelişmekte olan ülkelerde komünist ve milliyetçi hareketleri kontrol altına alma endişesi taşıyordu. Bu kontrol de gıda yardımı yaparak sağlanabilirdi. ABD yardımları ve yeşil devrimin geliştirdiği yeni teknikler, bu endişeyi fırsata çevirmek adına Rockefeller ve çevresindeki etkili isimler için altın bir fırsat hazırlıyordu.

Nelson, kardeşi John D. III ile çok yakın bir çalışma yürüterek Nüfus Konseyi'nden bir sene sonra 1953'te Tarım Geliştirme Konseyini kurdu. Konseyin odak noktası Asya'ydı. Uzun vadede hedef, tarımın tekelleşmesi ve dünya yiyeceğini kurumsal hegemonyaları altında tutmaktır.

1950'lerde Rockefeller Vakfından Norman Borlaug Meksika'ya gelerek melez (kıрма) pas tutmaz buğday ve melez mısır tohumları üzerinde çalışmalara başladı. GDO'lar ise bu çalışmalardan birkaç on yıl sonra gelecekti. Tarım ve biyoloji perdesi arkasında Rockefeller, yeşil devrimin 50'ler ve 60'lar boyunca hesaplanmış stratejilerinin peşinde koşuyordu.

Bu stratejinin kalbi, daha fazla mahsül almayı sağlayacak modern tarım metotlarının tanıtılması, böylece açlık sorunun giderilmesi ve potansiyel komünist tehdidin azaltılmasıydı. Yıllar sonra kalıt (gen) devrimi için de benzer bir baştan çıkarıcı yöntem uygulanmıştı.

Yeşil devrimle başlayan küresel gıda kontrol süreci, birkaç on yıl sonra kalıt devrimiyle tamamlanacaktı. Ancak şaşırtıcı olmayan her iki devrimde de başrolde

Rockefeller ailesi ve onlara yakın çevrelerin bulunuyor olmasıydı.

1966 yılında geniş fonlara sahip başka bir vakıf, Ford Vakfı Rockefeller'a katıldı. Yine vergiden muaf Ford Vakfı da Rockefeller gibi hükümetle içli dışlıydı. İstihbarat ve dış politika gibi önemli konularda hükümetle bağlantıları vardı. Ford kaynaklarıyla beraber Rockefeller'ın yeşil devrimi adeta vites arttırarak yoluna devam edecekti.

Aynı sene, Meksika hükümeti Rockefeller'la birlikte Uluslararası Buğday ve Mısır Geliştirme Merkezi'ni (CIMMYT) kurdu. Merkezin hedefi buğday programı üzerine çalışmalar yapmak, 40'larda Rockefeller tarafından başlatılan projeleri devam ettirmektir. [1]

Merkezin gıda ve tarım konularındaki çabaları Başkan Lyndon Johnson tarafından yapılan, Barış için Gıda (P.L.480) ile yapılacak yardımların kaldırılacağı, yani alıcı ülkelerin Rockefeller'ın koştugu ön şartlara (kapıların Amerikan yatırımcılara açılması ve nüfus kontrol programı da dâhil olmak üzere) hazır olmaması durumunda hiçbir yardım alamayacağını açıklaması üzerine destek gördü. [2]

1970'te Norman Borlaug Nobel ödülü kazandı. Ama ilginçtir ki Borlaug bu ödülü biyoloji değil barış dalında aldı. Aynı ödülü birkaç yıl sonra Kissinger da alacaktı. Bu iki adam da etkili Rockefeller çevrelerinin himayesi altındaydı.

Gerçekte Yeşil Devrim Amerikan şirket tarımcılığının bilim ve modern tekniklerin arttırılması maskesiyle anahtar konumdaki bazı ülkelere girmesiydi. Meksika'daki yeni melez (kıрма) buğday üretimi için modern araçlar, mekanize traktörler, kimyasal gübreler ve hepsinden önemlisi gaz ya da benzinle çalışan sulama pompaları gerekiyordu.

Yeşil Devrim metotları sadece zengin ekin alanları için uygundu. Aslında bunun için tasarlanmıştı. Aynı feodal sistemdeki zengin toprak sahibi ve yoksul çiftçi düzeni vardı. Meksika'da kıрма (melez) buğday, Kuzey ve Kuzeybatıda zengin ve yeni sulanmış geniş arazilere ekilmekteydi. Traktörden sulama, petrol gerektiriyordu ve bu da ABD'den getirtiliyordu. Petrol ve tarım, Rockefeller tarafından birleştiriliyordu.

Kuzey ve Kuzeybatı Hindistan'da yeşil devrim sulak arazinin %20'siyle sınırlıydı. Fakir halkla varıl toprak sahipleri arasındaki uçurum oluştu. Bunun yerine pek çok modern şirket tarım alanı yaratarak Cargill'e bağlandı. Buralarda çalışan fakir halkın ekonomik durumunda herhangi bir düzelme görülmezken buğday üretiminde gözle görülür bir artış yaşandı.

iletisim@PolitikaDergisi.com

[1] BM Gıda ve Tarım Örgütü, Mobilizing Science for Global Food Security, UBMGM'nin 4. Dış İncelemesi, (Uluslararası Tarım Araştırmaları Danışma Grubu - UTADG, Roma) - SDR/TAC: IAR/97/9. Ayrıca, UTADG, The Origins of the CGIAR (UTADG'nin Geçmişi), <http://www.cgiar.org/who/history/origins.html> [2]. Rockefeller Vakfı'nın büyüyen tarım işletmesi gündemini genişletmek için UBMGM ve sonra UTADG'nin daha büyük küresel tarım araştırma birimi olarak şekillenmesinde oynadığı rolü ayrıntılı olarak anlatır. Ayrıca bakınız, American Foundations, Green Revolution and the CGIAR: Intentions, Implementation and Contingencies (Amerikan Vakıfları, Yeşil Devrim ve UTADG: Amaçlar, Uygulama ve İhtimaller), Simon Fraser Üniversitesi, Kasım 2003, http://les.man.ac.uk/government/publications/working_papersdocs/Globalisation/Foundations%20Ander%20son.pdf. Rockefeller'in Yeşil Devrim'i üzerine yapılmış en ayrıntılı değerlendirmelerden birini Harry Cleaver yapmıştır, The Contradictions of the Green Revolution (Yeşil Devrim'in Çelişkileri), <http://www.eco.utexas.edu/facstaff/Cleaver/cleavercontradictions.pdf>

[2] Harry Cleaver, alıntılanan eser, s.3

Hayır

Yorumlar

- [Eko-Politik](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (16/05/2024 - 08:37 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/rockefeller-ve-sirket-tarimciligi-yesil-devrim-kapilarini-aciyor>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/f-william-engdahl>

[2] <http://www.cgiar.org/who-/history/origins.html>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>